

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/631/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118259761
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118259761.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej L. F., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/XX, XXX XX M. M., zast. Q. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, proti povinnému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Matejom Kršiakom, so sídlom exekútorského úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava, pod sp. zn. 308EX 166/18, o vymoženie 150,-EUR, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/631/2018 zo dňa 3. októbra 2018, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/631/2018 zo dňa 3. októbra 2018 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 4.4.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Csp/73/2016-118 zo dňa 31.1.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.3.2017 a vykonateľnosť dňa 6.2.2018 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/631/2018 dňa 17.4.2018 súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka, so sídlom exekútorského úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 25.5.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 12.9.2018 predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 17.8.2018, ktorý mu bol doručený dňa 22.8.2018, spolu s vyjadrením oprávneného k tomuto návrhu zo dňa 23.8.2018, ktoré mu bolo doručené dňa 23.8.2018.

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 17.8.2018, odôvodnil skutočnosťou, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Uviedol, že s povinným uzatvoril dňa 16.10.2014 Zmluvu o úvere č. 602101010, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.400,-EUR, ktorý sa zaviazal zaplatiť spolu s poplatkom vo výške 1.216,-EUR. Spolu mal teda oprávnený zaplatiť povinnému celkovú čiastku 2.616,-EUR. Ku dňu 12.3.2018 evidoval povinný ako neuhradené z uvedenej zmluvy, nedoplatok vo výške 317,72,-EUR za trovy mediálneho konania. Povinný ďalej uviedol, že sa rozhodol vysporiadať časť svojho záväzku jednostranným započítaním, pričom nakoľko sú v zmysle ustanovenia § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, splnené všetky zákonné predpoklady započítania, došlo k zániku vymáhanej pohľadávky okamihom, keď sa pohľadávky spôsobilé na započítanie stretli. Na základe uvedeného povinný navrhol súdu, aby exekučné konanie zastavil a to z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietol aj výšku trov súdneho exekútora uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie a to vzhľadom ku skutočnosti, že započítaním pohľadávok zo dňa 12.3.2018 došlo k zániku vymáhanej pohľadávky pred začatím exekúcie a teda súdny

exekútor nemá nárok na odmenu. Ako prílohu návrhu na zastavenie exekúcie povinný súdu predložil dokument nazvaný Započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 12.3.2018, zmluvu o úvere č. 602101010 zo dňa 16.10.2014, dokument splátky a pokuty vystavený ku dňu 26.10.2017 a doručenkou preukazujúcu prevzatie započítania oprávneným dňa 4.4.2018.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom zástupcu dňa 23.8.2018. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že ide o vymyslený nárok povinného, ktorý popiera čo do dôvodu aj výšky. Povinný si ho uplatňuje po súdnom konaní, na ktorom boli preukázané všetky práva a povinnosti oboch strán. V súdnom konaní 12Csp/73/2016-118 sa súd vysporiadal so všetkými nárokmi povinného v dvoch úverových zmluvách, pričom jedna z nich bola aj predmetná zmluva o úvere č. 602101010 zo dňa 16.10.2014. Okresný súd v tomto konaní tento úver označil za bezúročný a bezpoplatkový. Povinný k uvedenému nároku nepredložil ani žiadny dôkaz. Oprávnený ďalej poukázal aj na pokus povinného o rozhodcovské konanie napriek súdному konaniu na Okresnom súde v Banskej Bystrici. Oprávnená ku svojmu vyjadreniu priložila list povinnému o odmietnutí rozhodcovského konania a nesúhlas so žalobou podanom na rozhodcovskom súde a odpoveď povinného zo dňa 17.08.2016, ktorým povinný potvrdil uhradené splátky. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený trvá na podanom návrhu na vykonanie exekúcie.

6. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 69Ek/631/2018 zo dňa 3.10.2018, po preskúmaní vecí, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, nakoľko nezistil žiadny zo zákonných dôvodov, ktorý by odôvodňoval zastavenie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na skutočnosť, že po preskúmaní možnosti započítania trov mediáčného konania zistil, že tieto nemožno považovať za účelné. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/37/2017 zo dňa 28.2.2017, v zmysle ktorého pokus o mediáciu nemožno považovať za náklady spojené s uplatnením pohľadávky a to, že veriteľ využije možnosť mediácie neznamená, že v prípade neúspechu mediáčného konania by mal náklady mediácie či právneho zastúpenia pred mediátorom znášať dlžník. Ďalej poukázal vyšší súdny úradník aj na ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona o mediácii, z ktorého vyplýva, že ak ide o spotrebiteľský spor, spotrebiteľ znáša odmenu mediátora vo výške neprevyšujúcej 10 % tejto odmeny, najviac však 20 Eur. Povinný si žiadal započítať trovy mediáčného konania vo výške 150,-EUR, pričom trovy mediáčného konania mali byť až vo výške 317,72,-EUR. Keďže povinný neuviedol presnú špecifikáciu započítania a ani súdu nepreukázal, že mu trovy mediáčného konania skutočne vznikli a že existoval podklad a okolnosti, za ktorých by malo dôjsť k uzavretiu dohody o začatí mediácie, nepreukázal potom ani skutočností, na základe ktorých by mohlo dôjsť k započítaniu pohľadávok. Na základe uvedeného vyšší súdny úradník, v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

7. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 8.10.2018, podal povinný sťažnosť dňa 17.10.2018, teda v zákonom stanovenej lehote. Oprávnený, uznesenie vyššieho súdneho úradníka, prevzal dňa 4.10.2018.

8. Povinný podanú sťažnosť odôvodnil skutočnosťou, že má právo podať návrh na zastavenie exekúcie a namietat' v ňom zánik nároku oprávneného započítaním. Poukázal na predpoklady započítania v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka, aj na ustanovenie § 61e Exekučného poriadku, v zmysle ktorého: „Po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.“ Povinný je toho názoru, že v danom prípade nie je možné aplikovať vyššie uvedené ustanovenie z toho dôvodu, že uvedený predpoklad sa vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie. V tomto prípade bol však jednostranný zápočet adresovaný aj doručený oprávnenému už pred začatím exekúcie. Preto je započítaná pohľadávka spôsobilá na započítanie, aj keď nebola priznaná súdnym rozhodnutím. Na jednostranný zápočet pohľadávky nie je potrebný súhlas druhej strany, čo je rozdiel medzi jednostranným a dvojstranným právnym úkonom. K jednostrannému započítaniu pohľadávok poukázal povinný na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 4Cz 3/90 z 31.1.1990 a sp. zn. 20Cdo 3608/2010 z 28.8.2012. Zmluva o úvere nebola žiadnym rozhodnutím vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov, pričom takto môže rozhodnúť len príslušný súd na podklade podanej určovacej žaloby a po vykonaní dokazovania ale nie exekučný súd, ktorý nie je oprávnený si prejudiciálne posúdiť právnú povahu zmlúv, z ktorých vyplývajú pohľadávky spôsobilé na započítanie. Keďže pohľadávky oprávneného a povinného sa stretli ešte pred začatím exekučného konania, v čase podania návrhu na výkon exekúcie oprávneným už neexistovala

pohľadávka oprávneného voči povinnému, ktorú si uplatňuje v exekúcii. Preto povinný navrhol, aby súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil.

9. Oprávnený sa k podanej sťažnosti vyjadril, na výzvu súdu zo dňa 31.10.2018, prostredníctvom svojho zástupcu, podaním doručeným súdu dňa 2.11.2018. K tvrdeniam povinného uviedol, že tvrdenia povinného popiera a sťažnosť navrhuje zamietnuť, nakoľko uznesenie okresného súdu je vecne správne a presvedčivo odôvodnené. Povinný jednostranné započítanie obdržal až po začatí exekúcie dňa 4.4.2018, pretože návrh na vykonanie exekúcie podal dňa 3.4.2018. Pokiaľ ide o to, že predmetná zmluva o úvere údajne nebola, podľa vyjadrenie povinného, nikdy vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov, poukázal oprávnený na predložený exekučný titul, ktorým sa tak stalo.

10. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

15. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

16. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

17. V zmysle § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

18. V zmysle § 61k ods.1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bo zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
d) sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. Po preskúmaní súdneho spisu, sudca konštatuje, že exekučné konanie o vymoženie 150,-EUR, je vedené odo dňa 4.4.2018 v prospech oprávneného, resp. v neprospech povinného, na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Csp/73/2016-118 zo dňa 31.1.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.3.2017 a vykonateľnosť dňa 6.2.2018. Ďalej sudca zistil, že proti pohľadávke oprávneného, priznanej vyššie uvedeným exekučným titulom, si jednostranným právnym úkonom zo dňa 12.3.2018, doručeným oprávnenému dňa 4.4.2018, teda bezprostredne po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, započítal povinný svoju pohľadávku voči oprávnenému vo výške 317,72,-EUR, ktorá bola splatná dňa 17.10.2015. V zmysle jednostranného započítania pohľadávky, ide o pohľadávku povinného voči oprávnenému, vyplývajúcu mu zo zmluvy o úvere č. 602101010 zo dňa 16.10.2014, pozostávajúcu z trov mediačného

konania vo výške 317,72,-EUR. Z písomných podaní povinného súd zistil, že povinný nedisponuje exekučným titulom voči oprávnenému v súlade s § 61e Exekučného poriadku a pohľadávku, ktorú si voči oprávnenému započítal, si vyvodzuje z uvedenej zmluvy o úvere. Vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 61e Exekučného poriadku povinný uvádza, že toto ustanovenie sa vzťahuje iba na jeho započítací prejav, ktorý by nastal po začatí exekúcie, nie však pred začatím exekučného konania.

20. Ďalej sudca z vyjadrenia oprávneného k sťažnosti povinného zo dňa 2.11.2018 zistil, že oprávnený popiera, že by voči nemu mal povinný nejakú pohľadávku, pričom poukázal na to, že pohľadávka povinného vyplýva zo zmluvy, ktorá bola vyhlásená rozhodnutím súdu, ktoré je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní, za bezúročnú a bez poplatkov.

21. Sudca konštatuje, že pokiaľ ide o právnu otázku prípustnosti jednostranného započítania pohľadávky povinného, v exekúcii vedenej voči nemu oprávneným na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, je predovšetkým potrebné aplikovať ustanovenie § 61e Exekučného poriadku a takto mal postupovať aj vyšší súdny úradník, ktorý síce jednostranný právny úkon započítania pohľadávky správne právne posúdil, avšak uvedené ustanovenie Exekučného poriadku neaplikoval. Je potrebné poukázať na to, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31.3.2017 nevyklúčovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie, (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítavaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prieťahov v exekučnom konaní), zákonom č. 125/2016 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 1.4.2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová právna úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Aj z dôvodovej správy k vyššie uvedenej novelizácii exekučného poriadku účinnej od 1.4.2017 vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zamedzenie zneužívania inštitútu jednostranného započítania pohľadávok v exekučnom konaní, ktorého cieľom bolo iba oddialiť uspokojenie pohľadávky oprávneného. Napriek tomu, že oprávnený mal exekučný titul, povinnému stačilo započítať si aj nejudikovanú pohľadávku, čo viedlo k špekulatívnym zápočtom sporných a mnohokrát aj neexistujúcich pohľadávok. Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku je preto práve obmedzenie jednostranného započítania pohľadávok povinným len na prípady, ak aj povinný má svoju pohľadávku voči oprávnenému priznanú exekučným titulom s tým, že povinný by si mal prípadné kompenzačné námietky uplatňovať v rámci tzv. základného konania, ktoré voči nemu viedol oprávnený a ktorého výsledkom je exekučný titul, resp. bez zbytočného odkladu po tom, ako sa pohľadávky stretli, a nie až v exekučnom konaní. Preto, vzhľadom na cieľ a zmysel novej právnej úpravy Exekučného poriadku, je potrebné slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliadne“, v ustanovení § 61e Exekučného poriadku vykladať doslovným výkladom tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie pohľadávky povinného voči oprávnenému s výnimkou pohľadávky vyplývajúcej povinnému z exekučného titulu, ktorý má voči oprávnenému. Pre exekučný súd nie je preto právne významné, kedy nastal a bol doručený kompenzačný prejav povinného oprávnenému, t.j. či pred alebo po začatí exekúcie, ale to, či je pohľadávka, ktorá je predmetom započítania judikovaná alebo nie. Po začatí exekúcie už súd prihliadne iba na pohľadávku priznanú povinnému exekučným titulom. Slovné spojenie „po začatí exekúcie“ teda nesúvisí s tým kedy nastal kompenzačný prejav povinného ale s tým, či je predmetom započítacieho prejavu pohľadávka priznaná exekučným titulom alebo nie, pretože práve to je okolnosť, v zmysle zákona (§ 61e Exekučného poriadku), na ktorú súd po začatí exekúcie prihliada. Opačný výklad, na ktorý poukazuje aj povinný, teda, že exekučný súd by mal iba zistiť okamih kedy došlo k adresovaniu započítania a potom, ak k adresovaniu a doručeniu započítania došlo pred začatím exekúcie, by mal prihliadnuť na jednostranné započítanie akejkoľvek pohľadávky (judikovanej aj nejudikovanej), by poprel účel samotného ustanovenia § 61e Exekučného poriadku.

22. Preto súd argumenty povinného smerujúce k tomu, že predpoklad jednostranného započítania pohľadávky povinného voči oprávnenému upravený v Exekučnom poriadku, a to, že spôsobilou na započítanie je pohľadávka priznaná exekučným titulom sa vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie, súd neakceptoval. Ako už súd uviedol, výkladom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku, ako ho uvádza povinný, by bol popretý účel a zmysel uvedeného zákonného ustanovenia. Sudca v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že pohľadávka, ktorú si započítaval povinný voči oprávnenému vyplýva zo zmluvy, ktorá bola právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím (ktoré je navyše v tomto konaní exekučným titulom) vyhlásená za bezúročnú

a bez poplatkov. Uvedené konanie povinného smerujúce k započítaniu takejto pohľadávky, je možné považovať práve za také špekulatívne a účelové započítavanie pohľadávok, ktorému má ustanovenie § 61e Exekučného poriadku brániť.

23. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný nedisponuje voči oprávnenému žiadnym exekučným titulom, na základe ktorého by voči nemu mohol viesť exekúciu a neuviedol ani nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Započítací prejav povinného voči oprávnenému tak nie je po začatí exekučného konania právne významný a k započítaniu ani k zániku vymáhanej pohľadávky tak, ako to tvrdil povinný, nedošlo. Nie je preto daný dôvod na zastavenie exekúcie.

24. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.